ໂຣມສ້າງຕັ້ງນິມິດ - ເລກເກົ້າ

ການປະຕິເສດຮາກຖານ: ຂໍໂຕ້ແຍ້ງເລື່ອງ 'ການປະຈຳວັນ' ແລະ ຜົນຕາມມາຂອງການປະຕິເສດຄວາມຈິງໃນຄຳພະຍາກອນຂອງແອັດເວນຕິສທ໌

Jeff Pippenger
2024-08-21

ໃນຂະນະນີ້ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາແນວຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ້ງຕ່າງໆພາຍໃນປະຫວັດຂອງຊາວແອັດເວນທິສ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເກືອບກັບສັນຍາລັກຕ່າງໆຂອງໂຣມ. ໃນຂະນະນີ້ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາ "ການຖວາຍປະຈຳວັນ" ໃນພຣະທຳດານິເອນ. ຂໍ້ຂັດແຍ້ງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການປະຕິເສດຮາກຖານຂອງລັດທິແອັດເວນທິສ, ການປະຕິເສດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ແລະການປະຕິເສດຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກ. ການປະຕິເສດພາລະກິດຂອງມິນເລີ ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງການປະຕິເສດຄຳຊີ້ນຳທີ່ໄດ້ຖືກປະທານແກ່ມິນເລີໂດຍທູດສະຫວັນ, ຜູ້ໄດ້ນຳພາມິນເລີໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂ່າວສານທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ ເມື່ອພຣະທຳດານິເອນຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1798.

ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຄວາມຈິງທີ່ຊີ້ບອກອຳນາດ (ໂຣມັນນອກຮີດ) ຈຶ່ງໄດ້ຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ອຳນາດສັນຕະປາປາຖືກເປີດເຜີຍໃນ 2 ເທສະໂລນີກາ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ຮັກຄວາມຈິງ, ແລະເນື່ອງຈາກການປະຕິເສດຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມຕົວະ. ຄວາມຕົວະນັ້ນໃນທາງກັບກັນ ນຳຄວາມລຸ່ມຫລົງອັນແຮງກ້າມາເຖິງພວກເຂົາ. ຄວາມຕົວະເປັນເຫດ, ແລະຄວາມລຸ່ມຫລົງອັນແຮງກ້າທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບເປັນຜົນ. ການຂາດຄວາມຮັກຕໍ່ຄວາມຈິງແມ່ນແຮງຈູງໃຈຂອງພວກເຂົາ. ຄວາມຕົວະນັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການເລືອກຍອມຮັບແບບພະຫຸນິຍົມຕໍ່ຄຳສອນພຣະຄຳພີ, ຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຄວາມຈິງສົມບູນແບບ. ນີ້ຄືເຫດຜົນທີ່ພາບຕົວແທນຂອງເອຊາຢາກ່ຽວກັບຄວາມລຸ່ມຫລົງອັນແຮງກ້າຂອງໂປໂລ ໄດ້ຖືກສະແດງເປັນຄວາມລຸ່ມຫລົງຫຼາຍປະການ, ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຄວາມລຸ່ມຫລົງພຽງປະການດຽວ. ອີກພວກໜຶ່ງແມ່ນຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມຈິງ, ຍອມຮັບຫຼັກຕັ້ງຕົ້ນຂອງຄວາມຈິງສົມບູນແບບ, ແລະຖືກເອຊາຢາລະບຸວ່າເປັນຜູ້ທີ່ສັ່ນສະທ້ານຕໍ່ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.

> ພຣະຢາເວຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, ຟ້າສະຫວັນເປັນພຣະທີ່ນັ່ງຂອງເຮົາ ແລະແຜ່ນດິນໂລກເປັນທີ່ວາງພຣະບາດຂອງເຮົາ: ແລ້ວເຮືອນຫຼັງໃດທີ່ພວກເຈົ້າຈະສ້າງຂຶ້ນໃຫ້ເຮົາ? ແລະສະຖານທີ່ໃດເປັນບ່ອນພັກຂອງເຮົາ? ເພາະວ່າສິ່ງທັງປວງເຫຼົ່ານັ້ນມືຂອງເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ, ແລະສິ່ງທັງປວງເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງເກີດມີຂຶ້ນ, ພຣະຢາເວຊົງກ່າວ: ແຕ່ຄົນຜູ້ນີ້ແຫຼະທີ່ເຮົາຈະເຫຼືອບເບິ່ງ, ຄືຜູ້ທີ່ຍາກຈົນ ແລະມີຈິດໃຈສຳນຶກຜິດ, ແລະຕົວສັ່ນຢ້ານຕໍ່ພຣະວາຈາຂອງເຮົາ. ຜູ້ທີ່ຂ້າງົວຜູ້ໜຶ່ງກໍເໝືອນກັບວ່າໄດ້ຂ້າຄົນຜູ້ໜຶ່ງ; ຜູ້ທີ່ຖວາຍລູກແກະເປັນເຄື່ອງບູຊາ ກໍເໝືອນກັບວ່າໄດ້ຕັດຄໍໝາ; ຜູ້ທີ່ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທັນຍາບູຊາ ກໍເໝືອນກັບວ່າໄດ້ຖວາຍເລືອດໝູ; ຜູ້ທີ່ເຜົາກຳຍານ ກໍເໝືອນກັບວ່າໄດ້ສັນລະເສີນຮູບເຄົາລົບ. ແທ້ຈິງ, ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກທາງຂອງຕົນເອງ, ແລະຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາຊື່ນຊົມຢູ່ໃນສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ. ຝ່າຍເຮົາກໍຈະເລືອກຄວາມລວງຂອງພວກເຂົາເໝືອນກັນ, ແລະຈະນຳສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຢ້ານກົວມາເຖິງພວກເຂົາ; ເພາະເມື່ອເຮົາເອີ້ນ ບໍ່ມີໃຜຕອບ; ເມື່ອເຮົາເວົ້າ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ: ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຕໍ່ໜ້າຕາເຮົາ, ແລະເລືອກສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ພໍໃຈ. ຈົ່ງຟັງພຣະວາຈາຂອງພຣະຢາເວ, ພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ຕົວສັ່ນຢ້ານຕໍ່ພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງ;

ບັນດາພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າຜູ້ກຽດຊັງພວກເຈົ້າ, ຜູ້ຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກໄປເພາະນາມຂອງເຮົາ, ໄດ້ກ່າວວ່າ, “ໃຫ້ພຣະຢາເວໄດ້ຮັບພຣະກຽດເຖີດ”: ແຕ່ພຣະອົງຈະປາກົດເພື່ອຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາຈະຕ້ອງອັບອາຍ. ອີສະຢາ 66:1–5.

ບັນດາຜູ້ທີ່ຕົວສັ່ນດ້ວຍຄວາມຄາລົບຕໍ່ພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປແຫ່ງອິສຣາເອນ ຜູ້ຊຶ່ງໃນວັນສຸດທ້າຍຖືກນຳສະເໜີໄວ້ວ່າເປັນທຸງສັນຍານ.

ແລະພຣະອົງຈະຕັ້ງທຸງເປັນໝາຍສຳລັບບັນດາປະຊາຊາດ,
ແລະຈະຮວບຮວມບັນດາຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກຂອງອິສຣາເອນ,
ແລະຈະຮວບໂຮມຜູ້ທີ່ກະຈັດກະຈາຍຂອງຢູດາຈາກສີ່ມຸມໂລກ. ເອຊາຢາ 11:12.

ພຣະເຈົ້າຊົງລະບຸວ່າ ແມ່ນພຣະອົງເອງຜູ້ຊົງສ້າງພຣະນິເວດຫຼັງນັ້ນ ຊຶ່ງກຸ່ມຄົນທີ່ນຳຖວາຍເຄື່ອງບູຊາອັນເສື່ອມເສຍອ້າງວ່າເປັນຜູ້ສ້າງ. ພວກເຂົາໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະນິເວດຫຼັງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາປະກາດວ່າ “ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວແມ່ນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້.”

ຈົ່ງຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູແຫ່ງພຣະນິເວດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະປະກາດຖ້ອຍຄຳນີ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະກ່າວວ່າ, ທ່ານທັງຫລາຍຊາວຢູດາຜູ້ເຂົ້າມາທາງປະຕູຫລົ່ານີ້ເພື່ອນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງຟັງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະເຢໂຫວາຈອມໂຍທາ, ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ, ດັ່ງນີ້ຕັດວ່າ, ຈົ່ງແກ້ໄຂທາງທັງຫລາຍແລະການປະພຶດທັງຫລາຍຂອງພວກທ່ານ, ແລ້ວເຮົາຈະໃຫ້ພວກທ່ານອາໄສຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນີ້. ຢ່າໄວ້ວາງໃຈໃນຖ້ອຍຄຳລວງທີ່ກ່າວວ່າ, ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ເຢເຣມີຢາ 7:2–4.

ຜູ້ທີ່ “ໄວ້ວາງໃຈ” ໃນຖ້ອຍຄຳມຸສາ ກໍຄືຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄຳຕົວະ. ເຮືອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງນັ້ນ ຖືກຍົກຂຶ້ນເທິງຮາກຖານທີ່ພຣະອົງເອງກໍໄດ້ຊົງຈັດວາງໄວ້. ຈຳພວກທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຕອບເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນ ໄດ້ເລືອກທາງຂອງຕົນເອງ ແລະມີຄວາມຍິນດີໃນສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງ. ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກ “ທາງທັງຫຼາຍ” ແລະ “ສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງທັງຫຼາຍ” ໃນຮູບພະຫຸພົດ ໃນຂະນະທີ່ເຢເຣມີຢາໄດ້ກ່າວວ່າ ມີພຽງທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະດຳເນີນຢູ່ພາຍໃນ.

ດັ່ງນີ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ, “ຈົ່ງຢືນຢູ່ຕາມທົ່ນທາງ ແລະເບິ່ງ, ແລະຈົ່ງຖາມຫາບັນດາເສັ້ນທາງເກົ່າແກ່, ວ່າທາງອັນໃດເປັນທາງອັນດີ, ແລະຈົ່ງດຳເນີນໄປໃນທາງນັ້ນ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະພົບການພັກສະຫງົບແກ່ຈິດວິນຍານຂອງຕົນ.” ແຕ່ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, “ພວກເຮົາຈະບໍ່ດຳເນີນໄປໃນທາງນັ້ນ.” ອີກທັງເຮົາໄດ້ຕັ້ງຍາມເຝົ້າໄວ້ເໜືອພວກເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຟັງສຽງແກທຣຳ.” ແຕ່ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, “ພວກເຮົາຈະບໍ່ຟັງ.” ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຟັງເຖີດ, ໂອ ບັນດາປະຊາຊາດ, ແລະຈົ່ງຮູ້ເຖີດ, ໂອ ຊຸມນຸມຊົນ, ວ່າມີອັນໃດຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ. ຈົ່ງຟັງເຖີດ, ໂອ ແຜ່ນດິນໂລກ: ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະນຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມາເໜືອຊົນຊາດນີ້ ຄືຜົນແຫ່ງຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ, ແລະບໍ່ໄດ້ຟັງທັງພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ, ແຕ່ໄດ້ປະຕິເສດມັນ. ເຄື່ອງຫອມຈາກເຊບາ ແລະຫຍ້າຫອມຈາກແດນໄກ ຈະມາຫາເຮົາເພື່ອປະໂຫຍດອັນໃດ? ເຄື່ອງບູຊາເຜົາທັງສິ້ນຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ເປັນທີ່ຊອບພຣະໄທແກ່ເຮົາ ແລະເຄື່ອງສັກກະບູຊາຂອງພວກເຈົ້າກໍບໍ່ເປັນກິ່ນຫອມຫວານແກ່ເຮົາ.” ເຢເຣມີຢາ 6:16–20

ໃນບົດທີສິບຫ້າ ເຢເຣມີຢາໄດ້ເອີ້ນຊຸມນຸມອັນຊົ່ວຮ້າຍທີ່ບໍ່ຍອມຮັບຟັງ ແມ່ນແມ່ນວ່າພວກເຂົາມີຫູ ວ່າເປັນ “ທີ່ປະຊຸມຂອງຜູ້ຍາະເຍີ້ຍ.” ຊຸມນຸມນີ້ໄດ້ຮັບ “ຍາມເຝົ້າ” ທັງໃນປະຫວັດຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີໜຶ່ງແລະອົງທີສອງ ແລະອີກຄັ້ງໃນປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ແຕ່ພວກເຂົາປະຕິເສດທີ່ຈະເດີນໃນທາງອັນດີ

ຊຶ່ງເປັນທາງເດີມແຫ່ງບູຮານ. ແທນທີ່ຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ເດີນໃນ “ບັນດາທາງ.” ດ້ວຍເຫດນີ້ ເອຊາຢາຈຶ່ງຊື່ວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເລືອກຄວາມລວງຜິດຫຼາຍປະການໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເລືອກບັນດາເສັ້ນທາງອັນປອມຫຼາຍຢ່າງ ແທນທາງອັນສົມບູນແບບແຫ່ງທາງເດີມບູຮານ. ດັ່ງເຊັ່ນໃນຄຳພະຍານຂອງເອຊາຢາ ການນະມັດສະການຂອງທີ່ປະຊຸມຂອງຜູ້ຍາະເຍັຍນັ້ນ ຖືກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະຕິເສດ. ຊິດເຕີ ໄວທ໌ ໄດ້ເຊື່ອມໂຍງຄວາມລວງຜິດຫຼາຍປະການຂອງເອຊາຢາໂດຍກົງກັບຄວາມລວງຜິດອັນຮຸນແຮງຂອງໂປໂລ ແລະນາງໄດ້ຈັດວາງສິ່ງນັ້ນໄວ້ໃນບໍລິບົດຂອງການປະຕິເສດຄວາມຈິງພື້ນຖານ ຄືຮາກຖານທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງ ແລະຊົງກຳລັງສ້າງເຮືອນຂອງພຣະອົງເທິງຮາກຖານນັ້ນ.

“ພຣະອົງຜູ້ຊົງເຫັນສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມພາຍນອກ, ຜູ້ຊົງອ່ານຈິດໃຈຂອງມະນຸດທຸກຄົນ, ຕັດສິນເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຫຼວງຫຼາຍວ່າ: ‘ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ທຸກລຳບາກ ແລະ ຕົກຕະລຶງເນື່ອງຈາກສະພາບທາງສິນທຳ ແລະ ທາງວິນຍານຂອງຕົນ.’ ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກທາງຂອງຕົນເອງ, ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາຍິນດີຢູ່ໃນສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ. ເຮົາກໍ່ຈະເລືອກຄວາມຫຼອກລວງຂອງພວກເຂົາເຊັ່ນກັນ, ແລະ ຈະນຳຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຂົາມາເຖິງພວກເຂົາ; ເພາະເມື່ອເຮົາເອີ້ນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຕອບ; ເມື່ອເຮົາກ່າວ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ: ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຂອງເຮົາ, ແລະ ເລືອກສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ພໍພຣະໄທ.’ ‘ພຣະເຈົ້າຈະສົ່ງຄວາມລຸ່ມຫຼົງອັນຮ້າຍແຮງມາເຖິງພວກເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຄຳມຸສາ,’ ເພາະພວກເຂົາ ‘ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ,’ ‘ແຕ່ກັບຍິນດີໃນຄວາມອະທຳ.’ ອິຊາຢາ 66:3, 4; 2 ເທສະໂລນິກ 2:11, 10, 12.”

“ພຣະອາຈານແຫ່ງສະຫວັນໄດ້ຊົງຖາມວ່າ: ‘ຈະມີຄວາມລວງອັນໃດທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່ານີ້ອີກ ທີ່ສາມາດຫຼອກລວງຈິດໃຈໄດ້ ນອກຈາກການເສແສ້ງວ່າທ່ານກຳລັງກໍ່ສ້າງຢູ່ເທິງຮາກຖານອັນຖືກຕ້ອງ ແລະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຍອມຮັບການງານຂອງທ່ານ ໃນຂະນະທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວ ທ່ານກຳລັງດຳເນີນຫຼາຍສິ່ງຕາມນະໂຍບາຍຂອງໂລກ ແລະກຳລັງເຮັດບາບຕໍ່ພຣະເຢໂຫວາ? ໂອ, ນີ້ເປັນການຫຼອກລວງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ເປັນຄວາມລຸ່ມຫຼົງອັນຊວນໃຫ້ຫຼົງໃຫຼ ທີ່ເຂົ້າຄອບງຳຈິດໃຈ ເມື່ອມະນຸດຜູ້ທີ່ເຄີຍຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ ເຂົ້າໃຈຮູບແບບແຫ່ງຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຜິດໄປວ່າເປັນພຣະວິນຍານ ແລະລິດເດດຂອງມັນ; ເມື່ອເຂົາທັງຫຼາຍຄິດວ່າຕົນເອງຮັ່ງມີ ແລະເພີ່ມພູນດ້ວຍຊັບສິນ ແລະບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງໃດເລີຍ ໃນຂະນະທີ່ຄວາມເປັນຈິງ ເຂົາກຳລັງຂາດທຸກສິ່ງ.’”

“ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຊື່ຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ກຳລັງຮັກສາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຕົນໃຫ້ປາດສະຈາກມົນທິນ. ແຕ່ຫຼາຍຄົນກຳລັງຮ້ອງວ່າ, ‘ສັນຕິສຸກແລະຄວາມປອດໄພ,’ ໃນຂະນະທີ່ຄວາມພິນາດຢ່າງກະທັນຫັນກຳລັງມາເຖິງພວກເຂົາ. ຖ້າບໍ່ມີການກັບໃຈຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ຖ້າມະນຸດບໍ່ຖ່ອມໃຈຂອງຕົນລົງໂດຍການສາລະພາບ ແລະຮັບເອົາຄວາມຈິງຕາມທີ່ຄວາມຈິງນັ້ນຢູ່ໃນພຣະເຢຊູ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າສະຫວັນເລີຍ. ເມື່ອການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດເກີດຂຶ້ນໃນທ່າມກາງພວກເຮົາ, ເຮົາຈະບໍ່ນອນໃຈຢ່າງສະບາຍອີກຕໍ່ໄປ, ອວດອ້າງວ່າຕົນຮັ່ງມີ ແລະມີຊັບສົມບັດເພີ່ມພູນ, ບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງໃດ.”

“ຜູ້ໃດສາມາດກ່າວຢ່າງສັດຈິງໄດ້ວ່າ: ‘ຄຳຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກທົດລອງໃນໄຟແລ້ວ; ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຮົາປາດສະຈາກມົນທິນຂອງໂລກ’? ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພຣະອາຈານຂອງພວກເຮົາຊົງຊີ້ໄປທີ່ເຄື່ອງນຸ່ງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳທີ່ອ້າງວ່າມີນັ້ນ. ເມື່ອຊົງຖອດມັນອອກ ພຣະອົງກໍ່ຊົງເປີດເຜີຍຄວາມເປື້ອນເປິະທີ່ຢູ່ຂ້າງໃຕ້. ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ‘ເຈົ້າບໍ່ເຫັນດອກຫຼື ວ່າພວກເຂົາໄດ້ປົກຄຸມຄວາມເປື້ອນເປິະແລະຄວາມເນົ່າເປື່ອຍແຫ່ງລັກສະນະນິສັຍຂອງຕົນຢ່າງໂອ້ອວດໄວ້ແນວໃດ?

'ນະຄອນອັນສັດຊື່ໄດ້ກາຍເປັນຍິງແພດໄປໄດ້ຢ່າງໃດ!' ພຣະນິເວດແຫ່ງພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ກາຍເປັນຕະຫຼາດຄ້າຂາຍໄປແລ້ວ ເປັນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະສະຖິດແລະພຣະສິຣິໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ! ເພາະເຫດນີ້ຈຶ່ງມີຄວາມອ່ອນແອ ແລະຂາດພະລັງ.'" Testimonies, volume 8, 249, 250.

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນ, ກຸ່ມຜູ້ເຍາະເຍີ້ຍທີ່ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຊຸມນຸມໄວ້ນັ້ນ ຖືກລະບຸວ່າເປັນພວກລາໂອດີເຊຍ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນພົນລະມະຈາລີທີ່ໂງ່ຈ້າ.

"ສະພາບຂອງຄຣິດຈັກທີ່ຖືກແທນຄວາມໂດຍຍິງພົມຈັນໂງ່ເຂົາ, ກໍໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງເຊັ່ນກັນວ່າເປັນສະພາບແຫ່ງລາວດີເຊຍ." Review and Herald, August 19, 1890.

ພວກຍິງພົມມະຈາລີທີ່ໂງ່ເຂລາ ສະແດງໃຫ້ປະຈັກເຖິງການຂາດນ້ຳມັນຂອງພວກນາງໃນເວລາທີ່ສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນມາເຖິງ, ເມື່ອພວກນາງໄດ້ຮັບການຫຼອກລວງອັນໜຶ່ງທີ່ສອດຄ່ອງກັບທາງເລືອກກ່ອນໜ້າຂອງຕົນເອງວ່າຈະເດີນໄປທາງໃດ, ໃນຂະນະທີ່ປະຕິເສດບັນດາທາງເກົ່າແກ່ຂອງເຢເຣມີຢາ. ບັນດາທາງເກົ່າແກ່ນັ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ຈະພົບການພັກຜ່ອນແລະການຊົດຊື່ນພື້ນຟູ, ແລະການພັກຜ່ອນແລະການຊົດຊື່ນພື້ນຟູນັ້ນ ຄືພົນບາຍລະດູ

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຊີ້ນຳໃຫ້ເຫັນເຖິງເວລາທີ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມກຳລັງຈະປິດລົງ. ຣິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ເໜືອປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ; ພວກເຂົາໄດ້ທຳງານຂອງຕົນສຳເລັດແລ້ວ ແລະໄດ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບຊົ່ວໂມງແຫ່ງການທົດລອງທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຝົນບາຍລະດູ ຫຼືການຊື່ນບານຈາກການສະຖິດຢູ່ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຄຳພະຍານອັນມີຊີວິດໄດ້ຖືກພື້ນຟູຂຶ້ນອີກ. ຄຳເຕືອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຸດທ້າຍໄດ້ດັງອອກໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງ ແລະມັນໄດ້ປຸກເຮົ້າແລະເຮັດໃຫ້ຊາວໂລກທັງຫຼາຍຜູ້ບໍ່ຍອມຮັບຂ່າວສານນັ້ນໂກດແຄ້ນ." Early Writings, 279.

ໃນຊ່ວງແຫ່ງການທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຖືກຫຼັ່ງອອກນັ້ນ ການຫຼອກລວງອັນແຮງກ້າກໍຖືກຫຼັ່ງລົງເທິງພວກຍິງພົມມະຈາຣີຊາວລາໂອດີເຊຍຜູ້ໂງ່ຈ້າ ຜູ້ບໍ່ຮັກຄວາມຈິງ ແລະເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງເລືອກເຊື່ອຄຳຕົວະແທນຄວາມຈິງ. ການປະຕິເສດຄວາມຈິງນັ້ນຖືກນັບວ່າເທົ່າກັບການປະຕິເສດພຣະບັນຍັດ ເພາະພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສຳແດງອອກຢູ່ໃນກົດເກນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະອົງ.

"ການສຳແດງພຣະທຳ ບໍ່ແມ່ນການສ້າງຫຼືການປະດິດສິ່ງໃໝ່ຂຶ້ນ, ແຕ່ເປັນການປາກົດແຈ້ງຂອງສິ່ງທີ່ເຄີຍມີຢູ່ ແຕ່ຈົນກວ່າຈະຖືກເປີດເຜີຍນັ້ນ ມະນຸດຍັງບໍ່ຮູ້. ຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະເປັນນິດທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະກິດຕິຄຸນ ຖືກເປີດເຜີຍຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າຢ່າງພາກພຽນ ແລະການຖ່ອມຕົນລົງຂອງເຮົາຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ພຣະອາຈານຜ່າຍສະຫວັນຊົງນຳຈິດໃຈຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງຜູ້ຖ່ອມຕົນ; ແລະໂດຍການຊົງນຳຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳຖືກເຮັດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຮູ້ແຈ້ງ. ແລະຈະບໍ່ມີວິທີໃດທີ່ແນ່ນອນແລະມີປະສິດທິພົນຍິ່ງໄປກວ່ານີ້ອີກ ໃນການຮັບຄວາມຮູ້ ຄືການຖືກຊົງນຳດັ່ງນີ້. ພຣະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຄື, 'ເມື່ອພຣະອົງນັ້ນຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງສະເດັດມາແລ້ວ ພຣະອົງຈະຊົງນຳພວກທ່ານເຂົ້າສູ່ຄວາມຈິງທັງປວງ.' ກໂດຍການປະທານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດນັ້ນເອງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ."

ນັກຂຽນເພງສັນລະເສີນໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ, "ຊາຍຫນຸ່ມຈະຊໍາລະທາງຂອງຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດໄດ້ດ້ວຍສິ່ງໃດ? ກໍໂດຍການລະມັດລະວັງຕາມພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ. ດ້ວຍສຸດໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະອົງ: ໂອ ຂໍຢ່າໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຫລົງໄປຈາກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.... ຂໍເປີດຕາຂອງຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງອັນອັດສະຈັນຈາກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ."

"ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄໍາເຕືອນໃຫ້ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງດັ່ງກັບການສະແຫວງຫາຊັບສົມບັດທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປີດຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງຢ່າງແທ້ຈິງ; ແລະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງໃຫ້ເຂົາສາມາດຈັບໃຈຄວາມຈິງແຫ່ງການຊົງສໍາແດງ. ນີ້ແມ່ນຄວາມໝາຍທີ່ນັກຂຽນເພງສັນລະເສີນກ່າວເຖິງ ເມື່ອທ່ານທູນຂໍໃຫ້ດວງຕາຂອງທ່ານຖືກເປີດອອກ ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງອັນອັດສະຈັນຈາກພຣະບັນຍັດ. ເມື່ອຈິດວິນຍານຫິວກະຫາຍຫາຄວາມປະເສີດທັງຫລາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຈິດໃຈກໍຖືກເຮັດໃຫ້ສາມາດຢັ່ງຮູ້ສະຫງ່າລາສີຂອງໂລກທີ່ດີກວ່າ. ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ກໍແຕ່ໂດຍການຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະອາຈານຝ່າຍສະຫວັນເທົ່ານັ້ນ. ໃນໂຮງຮຽນຂອງພຣະຄຣິດ ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະອ່ອນສຸພາບແລະຖ່ອມຕົນ ເພາະວ່າໄດ້ມີການປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ພວກເຮົາໃນຄວາມລຶກລັບແຫ່ງຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າ." Sabbath School Worker, December 1, 1909.

ການປະຕິເສດຂ່າວສານ ຫຼືວິທີການຂອງຜົນປາຍລະດູ ກໍເທົ່າກັບເປັນການປະຕິເສດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອເຢເຣມີຢາໄດ້ກ່າວວ່າ "ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຟັງຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາ ຫຼືພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ ແຕ່ໄດ້ປະຕິເສດມັນ," ທ່ານກໍກໍາລັງເຫັນພ້ອມກັບໂຮເຊອາ.

ປະຊາຊົນຂອງເຮົາພິນາດໄປເພາະຂາດຄວາມຮູ້ ເນື່ອງຈາກເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຮູ້ ເຮົາກໍຈະປະຕິເສດເຈົ້າເໝືອນກັນ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນປະໂລຫິດສໍາລັບເຮົາອີກຕໍ່ໄປ; ເມື່ອເຫັນວ່າເຈົ້າໄດ້ຫຼົງລືມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຮົາກໍຈະຫຼົງລືມລູກຫຼານຂອງເຈົ້າເໝືອນກັນ. ໂຮເຊອາ 4:6.

ຄວາມຮູ້ທີ່ຄົນໂງ່ປະຕິເສດນັ້ນ ແມ່ນການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ ຊຶ່ງດານີເອນໄດ້ລະບຸວ່າຈະເກີດຂຶ້ນໃນເວລາອະວະສານ. ໃນເວລາອະວະສານໃນປີ 1798 ແລະຕໍ່ມາອີກໃນເວລາອະວະສານໃນປີ 1989 ໄດ້ມີການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ ຊຶ່ງຖືກຈັດໃຫ້ເປັນແບບແຜນໂດຍຜູ້ນໍາສານທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໃຊ້ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງຮາກຖານສໍາລັບສອງຊົ່ວອາຍຸທີ່ຂະໜານກັນນັ້ນ. ຄວາມຈິງພື້ນຖານເຫຼົ່ານັ້ນຖືກຈັດລະບຽບຕາມກົດເກນພຣະຄໍາພີບາງປະການ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເຜີຍແຈ້ງແກ່ຜູ້ນໍາສານທີ່ຖືກເລືອກໃນປະຫວັດສາດຂອງແຕ່ລະຍຸກຂອງເຂົາ, ແລະຄວາມຈິງພື້ນຖານເຫຼົ່ານັ້ນກໍແມ່ນທາງເກົ່າແກ່ຂອງເຢເຣມີຢາ, ແລະເປັນຄວາມຈິງທີ່ໃນທີ່ສຸດເປັນຕົວແທນຂອງນໍ້າມັນໃນຂ່າວສານຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ ແລະ ຂ່າວສານສຽງຮ້ອງດັງ. ຜົນປາຍລະດູ ກໍໃຫ້ເກີດຂ່າວສານຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ ໃນປະຫວັດຂອງການປະທັບຕາໜຶ່ງແສນສີ່ໝື່ນສີ່ພັນຄົນ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ເກີດຂ່າວສານສຽງຮ້ອງດັງ ໃນປະຫວັດຂອງການຮວບຮວມຝູງແກະອື່ນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຍັງຢູ່ໃນບາບໂລນ. ຜົນປາຍລະດູເປັນທັງຂ່າວສານ ແລະ ວິທີການທີ່ກໍໃຫ້ເກີດຂ່າວສານນັ້ນ. ການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ຂອງດານີເອນ ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນຕອນ.

ແລະພຣະອົງຕັດວ່າ, "ດານີເອນເອີຍ, ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າເຖີດ; ເພາະຖ້ອຍຄໍາເຫຼົ່ານີ້ຖືກປິດໄວ້ ແລະ ປະທັບຕາໄວ້ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ. ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ຂາວ, ແລະ ຖືກທົດລອງ; ແຕ່ຄົນອະທໍາຈະກະທໍາຄວາມອະທໍາຕໍ່ໄປ; ແລະ ບໍ່ມີຄົນອະທໍາຄົນໃດຈະເຂົ້າໃຈ;

ແຕ່ຄົນມີປັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ.” ດານິເອນ 12:9, 10.

ຄົນຊົ່ວຂອງດານິເອນ ແມ່ນພວກພົນລະຈາຣີໂງ່ຂອງມັດທາຍ ຜູ້ທີ່ເລືອກຈະຄົງຢູ່ໃນສະພາບລາໂອດີເຊຍຂອງຕົນ. ສະພາບຂອງພວກເຂົາຖືກສຳແດງອອກໃນຂັ້ນທີສາມແຫ່ງການທົດສອບສາມປະການຂອງດານິເອນ ເມື່ອທັງຄົນສະຫລາດ ແລະ ຄົນຊົ່ວຕ່າງກໍຖືກທົດລອງ. ການທົດສອບຂັ້ນສຸດທ້າຍແມ່ນບ່ອນທີ່ການພິພາກສາຖືກດຳເນີນອອກ, ແລະ ທັງສອງພວກກໍສຳແດງໃຫ້ປາກົດວ່າພວກເຂົາມີນ້ຳມັນຫຼືບໍ່.

“ອຸປະມາເຫຼົ່ານີ້ຍັງສອນອີກດ້ວຍວ່າ ຈະບໍ່ມີເວລາແຫ່ງການທົດລອງອີກຫຼັງຈາກການພິພາກສາ. ເມື່ອວຽກງານແຫ່ງຂ່າວປະເສີດສຳເລັດສົມບູນແລ້ວ, ການແຍກລະຫວ່າງຄົນດີແລະຄົນຊົ່ວຈະຕາມມາໃນທັນທີ, ແລະຊະຕາກຳຂອງແຕ່ລະພວກກໍຈະຖືກກຳນົດໄວ້ຕະຫຼອດໄປ.” Christ’s Object Lessons, 123.

ການສະແດງອອກແຫ່ງນິສັຍໃນການທົດສອບຄັ້ງທີສາມ ຊີ້ບອກຜູ້ນະມັດສະການວ່າເປັນຝ່າຍ Laodicean ທີ່ໂງ່ເຂົາ ຫຼືເປັນຝ່າຍ Philadelphian ທີ່ມີປັນຍາ. ການທົດສອບສຸດທ້າຍສຳເລັດລົງຄຽງຄູ່ກັບຂ່າວສານຝົນປາຍລະດູ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກນຳອອກສູ່ແສງໂດຍວິທີການຂອງຝົນປາຍລະດູ. ການປະຕິເສດວິທີການຂອງຝົນປາຍລະດູ ຍ່ອມນຳວິນຍານໜຶ່ງໄປສູ່ສະຖານະທີ່ພວກເຂົາບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈຂ່າວສານຂອງຝົນປາຍລະດູໄດ້. ຂ່າວສານແລະວິທີການນັ້ນ ຖືກ Isaiah ລະບຸວ່າເປັນການທົດສອບສຸດທ້າຍ.

ພຣະອົງຈະສອນຄວາມຮູ້ແກ່ຜູ້ໃດ? ແລະຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃດເຂົ້າໃຈຄຳສັ່ງສອນ? ກໍແກ່ພວກທີ່ຢ່ານົມແລ້ວ ແລະຖືກແຍກອອກຈາກເຕົ້ານົມ. ເພາະວ່າຄຳສັ່ງຕ້ອງຊ້ອນເທິງຄຳສັ່ງ, ຄຳສັ່ງຊ້ອນເທິງຄຳສັ່ງ; ແນວເທິງແນວ, ແນວເທິງແນວ; ບ່ອນນີ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະບ່ອນນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ: ເພາະດ້ວຍຮິມປາກທີ່ເວົ້າຕິດຂັດ ແລະດ້ວຍພາສາອື່ນ ພຣະອົງຈະກ່າວແກ່ຊົນຊາດນີ້. ຕໍ່ພວກເຂົາ ພຣະອົງເຄີຍກ່າວວ່າ, ນີ້ແຫລະເປັນການພັກຜ່ອນ ທີ່ດ້ວຍສິ່ງນີ້ ພວກເຈົ້າອາດຈະໃຫ້ຜູ້ເມື່ອຍລ້າໄດ້ພັກ; ແລະນີ້ແຫລະເປັນຄວາມຊື່ນໃຈຟື້ນຄືນ: ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ. ແຕ່ພຣະວັຈນະຂອງພຣະຢາເວທີ່ມາເຖິງພວກເຂົານັ້ນເປັນຄຳສັ່ງຊ້ອນເທິງຄຳສັ່ງ, ຄຳສັ່ງຊ້ອນເທິງຄຳສັ່ງ; ແນວເທິງແນວ, ແນວເທິງແນວ; ບ່ອນນີ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະບ່ອນນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄປ ແລະຫງາຍຫຼັງລົ້ມລົງ, ແລະແຕກຫັກ, ແລະຖືກດັກ, ແລະຖືກຈັບໄປ. ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງຟັງພຣະວັຈນະຂອງພຣະຢາເວ, ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ເຍາະເຍີ້ຍ, ຜູ້ປົກຄອງຊົນຊາດນີ້ທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ. ເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ທຳພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍ, ແລະກັບແດນຄົນຕາຍພວກເຮົາກໍມີຂໍ້ຕົກລົງ; ເມື່ອໄມ້ແສ້ພິບັດຖ້ວມລົ້ນຈະພັດຜ່ານມາ ມັນຈະບໍ່ມາເຖິງພວກເຮົາ: ເພາະພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄຳຕົວະເປັນທີ່ລີ້ໄພຂອງພວກເຮົາ, ແລະໄດ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃຕ້ຄວາມບໍ່ຈິງ: ເຫດສະນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາວາງຫີນກ້ອນໜຶ່ງໄວ້ໃນຊີໂອນເພື່ອເປັນຮາກຖານ, ເປັນຫີນທີ່ຜ່ານການພິສູດແລ້ວ, ເປັນຫີນມູມອັນປະເສີດ, ເປັນຮາກຖານອັນໝັ້ນຄົງ: ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຈະບໍ່ຮີບຮ້ອນ. ເຮົາຈະວາງການພິພາກສາເປັນເສັ້ນວັດ, ແລະຄວາມຊອບທຳເປັນລູກດິ່ງ; ແລະລູກເຫັບຈະກວາດລ້າງທີ່ລີ້ໄພແຫ່ງຄຳຕົວະອອກໄປ, ແລະນ້ຳຈະຖ້ວມບ່ອນຊ່ອນຕົວ. ແລະພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຈົ້າກັບຄວາມຕາຍຈະຖືກລົບລ້າງ, ແລະຂໍ້ຕົກລົງຂອງພວກເຈົ້າກັບແດນຄົນຕາຍຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່; ເມື່ອໄມ້ແສ້ພິບັດຖ້ວມລົ້ນພັດຜ່ານມາ ເມື່ອນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຖືກຢຽບຢ່ຳລົງໂດຍມັນ. ເອຊາຢາ 28:9–18.

“ໄມ້ຫວາຍອັນຖາໂຖມ” ໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ ແມ່ນວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຂະຫຍາຍຕົວຕາມລຳດັບ

ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຈາກກົດໝາຍອັນອາທົດທີ່ຈະມາໃນໄວໆນີ້ໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ຊາວລາໂອດິເກຍທີ່ໂງ່ເຂົາ ແລະ ຊົ່ວຮ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນ ຜູ້ບໍ່ມີ "ຄວາມຮັກໃນຄວາມຈິງ" ແລະ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງປະຕິເສດການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້ ເຊື່ອວ່າ "ໄມ້ຫວາຍອັນຖາໂຖມ" ຈະ "ບໍ່ມາ" ເຖິງພວກເຂົາ ເພາະໃນບັນດາເຫດຜົນອື່ນໆ ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກຮັບເອົາຄໍານິຍາມອັນຜິດຂອງສັນຍາລັກໜຶ່ງຂອງໂຣມໃນຄໍາພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄໍາພີ. ໃນການເຮັດດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ສ້າງແບບຈໍາລອງຄໍາພະຍາກອນອັນຜິດ ໂດຍອີງໃສ່ຮາກຖານຄໍາພະຍາກອນຂອງຕົນເອງ. ຮາກຖານຂອງພວກເຂົາຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຊາຍ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງກ້ອນຫີນນ້ອຍໆຈໍານວນຫຼາຍທີ່ຖືກບົດແຕກ. ແຕ່ຮາກຖານຂອງຄົນສະຫລາດຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງພຣະສີລາອັນດຽວ.

> ຕາມພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ເໝືອນດັ່ງນາຍຊ່າງກໍ່ສ້າງຜູ້ມີປັນຍາ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ວາງຮາກຖານໄວ້ແລ້ວ, ແລະຄົນອື່ນກໍ່ກໍ່ສ້າງທັບເທິງນັ້ນ. ແຕ່ໃຫ້ທຸກຄົນລະວັງໃຫ້ດີວ່າຕົນກໍ່ສ້າງທັບເທິງນັ້ນແນວໃດ. ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະວາງຮາກຖານອື່ນໄດ້ ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ. ບັດນີ້ ຖ້າຜູ້ໃດກໍ່ສ້າງທັບເທິງຮາກຖານນີ້ດ້ວຍຄໍາ, ເງິນ, ເພັດພອຍອັນລໍ້າຄ່າ, ໄມ້, ຫຍ້າແຫ້ງ, ເຟືອງ; ຜົນງານຂອງທຸກຄົນຈະຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ປະຈັກ; ເພາະວັນນັ້ນຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນ, ດ້ວຍວ່າມັນຈະຖືກເປີດເຜີຍດ້ວຍໄຟ; ແລະໄຟນັ້ນຈະທົດລອງຜົນງານຂອງແຕ່ລະຄົນວ່າເປັນຊະນິດໃດ. 1 ໂກຣິນໂທ 3:10–13.

ຮາກຖານອັນເທັດຖືກນໍາມາປຽບທຽບກັບຮາກຖານອັນແທ້, ຊຶ່ງຄືພຣະຄຣິດເຢຊູ—ສີລາ. ຮາກຖານອັນແທ້ຫຼືອັນເທັດນັ້ນຖືກເປີດເຜີຍໃນການທົດສອບຂັ້ນສຸດທ້າຍໃນສາມການທົດສອບຂອງດານີເອນ. ມັນ "ຖືກເປີດເຜີຍໂດຍໄຟ"—ໄຟແຫ່ງຜູ້ສື່ຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ຜູ້ຊຶ່ງຈະສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ. ແລ້ວຊົນຊັ້ນໜຶ່ງຖືກສໍາແດງອອກວ່າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍ, ແລະອີກຊົນຊັ້ນໜຶ່ງຖືກສໍາແດງອອກວ່າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາແຫ່ງຊີວິດ.

> ເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະສົ່ງຜູ້ສື່ຂ່າວຂອງເຮົາໄປ, ແລະລາວຈະຕຽມທາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຮົາ: ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາ, ຈະສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງທັນທີທັນໃດ, ຄືຜູ້ສື່ຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າປິຕິຍິນດີໃນພຣະອົງ: ເບິ່ງແມ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ, ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້. ແຕ່ຜູ້ໃດຈະອາດທົນຢູ່ໄດ້ໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ? ແລະຜູ້ໃດຈະຢືນຢູ່ໄດ້ເມື່ອພຣະອົງປາກົດ? ເພາະພຣະອົງເປັນເໝືອນໄຟຂອງຜູ້ຫລອມ, ແລະເໝືອນສະບູຂອງຄົນຊໍາລະຜ້າ: ແລະພຣະອົງຈະປະທັບນັ່ງເໝືອນຜູ້ຫລອມ ແລະຜູ້ຊໍາລະເງິນໃຫ້ບໍລິສຸດ: ແລະພຣະອົງຈະຊໍາລະບັນດາບຸດຫລານຂອງເລວີໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະຊໍາລະພວກເຂົາເໝືອນຄໍາ ແລະເງິນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຢາເວໃນຄວາມຊອບທໍາ. ແລ້ວເຄື່ອງບູຊາຂອງຢູດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມຈະເປັນທີ່ພໍພຣະໄທແດ່ພຣະຢາເວ, ດັ່ງໃນສະໄໝບູຮານ, ແລະດັ່ງໃນປີກ່ອນໆ. ແລະເຮົາຈະເຂົ້າໃກ້ພວກເຈົ້າເພື່ອການພິພາກສາ; ແລະເຮົາຈະເປັນພະຍານຢ່າງວ່ອງໄວຕໍ່ຕ້ານພວກໝໍຜີ, ແລະຕໍ່ຕ້ານພວກຜິດປະເວນີ, ແລະຕໍ່ຕ້ານພວກສາບານເທັດ, ແລະຕໍ່ຕ້ານພວກທີ່ຂົ່ມເຫັງລູກຈ້າງໃນຄ່າແຮງງານຂອງລາວ, ແມ່ໝ້າຍ, ແລະເດັກກໍາພ້າ, ແລະພວກທີ່ຜັນຄົນຕ່າງດ້າວອອກຈາກສິດຂອງເຂົາ, ແລະບໍ່ຢໍາເກງເຮົາ, ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາກ່າວດັ່ງນີ້. ມາລາຄີ 3:1–5.

ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາເຂົ້າມາໃກ້ໃນການພິພາກສາ ເມື່ອຂະບວນການທົດສອບຂອງດານີເອນໄປເຖິງການທົດສອບຂັ້ນທີສາມ ແລະຄົນມີປັນຍາກັບຄົນຊົ່ວຖືກທົດລອງ. ຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນຂອງດານີເອນເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາແຫ່ງອະສານ

ເມື່ອໜັງສືດານຽນຖືກເປີດຜະນຶກ ແລະຄວາມຮູ້ເພີ່ມພູນຂຶ້ນ. ການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້ນັ້ນຖືກນຳໃຫ້ແຈ້ງຈັດໂດຍພຣະລາຊະກິດຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຖືກຊົງເລືອກ ຜູ້ເປົ່າແກ. ຜູ້ສົ່ງຂ່າວນັ້ນ ມາລາຄີໄດ້ເອີ້ນວ່າເປັນ "ຜູ້ສົ່ງຂ່າວ" ຜູ້ທີ່ "ຕຽມທາງ" ໄວ້ກ່ອນການສະເດັດມາຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ຜູ້ຊົງສຳແດງໂດຍໄຟວ່າ ຜູ້ໃດໄດ້ເຂົ້າໃນພັນທະສັນຍາກັບພຣະອົງ ຫຼືຜູ້ໃດໄດ້ເລືອກເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍ. ໃນປະຫວັດສາດຂອງມິນເລີໄຣດ ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຢ່າງກະທັນຫັນສູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ອັນເປັນຫຼັກໝາຍທີ່ເປັນຮູບເງົາລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວໆນີ້.

> "ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະປະໂລຫິດໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ສະຖານບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ເພື່ອຊຳລະສະຖານບໍລິສຸດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ນຳມາໃຫ້ເຫັນໃນ ດານຽນ 8:14; ການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດຕໍ່ໜ້າອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນນິລັນດອນ ດັ່ງທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນ ດານຽນ 7:13; ແລະການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ມາລາຄີໄດ້ພະຍາກອນໄວ້ ແມ່ນຄຳບັນຍາຍຂອງເຫດການດຽວກັນ; ແລະສິ່ງນີ້ຍັງຖືກເປັນພາບແທນໂດຍການມາຂອງເຈົ້າບ່າວສູ່ພິທີອະພິເສກສົມຣດ ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນອຸປະມາເລື່ອງພຣົມຈັນສິບຄົນ ໃນ ມັດທາຍ 25." The Great Controversy, 426.

ການທົດສອບຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນສາມຄັ້ງຂອງດານຽນເກີດຂຶ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ່ຊ້າ, ເມື່ອຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາມາເຖິງເພື່ອເປີດເຜີຍໂດຍໄຟວ່າຜູ້ໃດໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບຊີວິດ ຫຼື ຄວາມຕາຍ ຊຶ່ງຖືກວາງໄວ້ໃນບໍລິບົດຂອງຊາວເລວີ. ເມື່ອມາລາກີພັນລະນາພິມມະຈາລີທີ່ສະຫຼາດ ແລະ ໂງ່ເຂົາຂອງມັດທາຍ, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຊາວເລົາດີເຊຍ ແລະ ພົລາເດນເຟຍຂອງໂຢຮັນ, ແລະຜູ້ມີປັນຍາ ແລະ ຄົນຊົ່ວຮ້າຍຂອງດານຽນ, ທັງສອງກຸ່ມຖືກທົດສອບໂດຍໄຟ, ແລະຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍສະແດງໃຫ້ປະຈັກວ່າໃຜເປັນ ຫຼື ໃຜບໍ່ເປັນ ຊາວເລວີ.

ພວກເລວີເປັນສັນຍາລັກຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຢືນຢັດຢ່າງສັດຊື່ໃນການກະບົດສອງຄັ້ງແຫ່ງລູກງົວຄຳ. ການກະບົດຄັ້ງທຳອິດຄືຂອງອາໂຣນ, ແລະຄັ້ງທີສອງຄືການກະບົດຂອງເຢໂຣໂບອາມ. ໃນທັງສອງຕົວຢ່າງ ພວກເລວີເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ສັດຊື່, ແລະທັງສອງຕົວຢ່າງກໃຫ້ພະຍານສອງປາກເຖິງຄວາມສັດຊື່ຂອງກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ພວກເລວີເປັນຕົວແທນ ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ່ຊ້າ. ອາໂຣນໄດ້ສ້າງລູກງົວຄຳຂຶ້ນ. ຄຳເປັນສັນຍາລັກຂອງບາບໂລນ, ແລະລູກງົວແມ່ນຮູບຂອງສັດຮ້າຍ. ແລ້ວເຂົາໄດ້ຕັ້ງງານສະຫຼອງຂຶ້ນ ແລະປະຊາຊົນຜູ້ໂງ່ເຂລາກໍເຕັ້ນລຳຢ່າງເປືອຍກາຍອ້ອມລູກງົວນັ້ນ. ການກະບົດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຖືກວາງຢູ່ເທິງພື້ນຖານ ແລະຖືກຂັບດັນໂດຍການປະຕິເສດໂມເຊ, ຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຖືກເລືອກ.

> ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ກ່າວແກ່ ອາໂຣນ ວ່າ, "ຊົນຊາດນີ້ໄດ້ເຮັດອັນໃດແກ່ທ່ານ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ທ່ານນຳບາບອັນໃຫຍ່ຫຼວງເຊັ່ນນີ້ມາເຖິງເຂົາທັງຫຼາຍ?" ແລະ ອາໂຣນ ໄດ້ຕອບວ່າ, "ຂໍຢ່າໃຫ້ຄວາມໂກດຂອງນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຮ້ອນຂຶ້ນເລີຍ; ທ່ານຮູ້ຈັກຊົນຊາດນີ້ຢູ່ແລ້ວ, ວ່າເຂົາທັງຫຼາຍໝັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວ. ເພາະເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, 'ຈົ່ງເຮັດພະໃຫ້ພວກເຮົາ, ຊຶ່ງຈະໄປຂ້າງໜ້າພວກເຮົາ; ເພາະສ່ວນ ໂມເຊ ຜູ້ນີ້, ຊາຍຜູ້ໄດ້ນຳພວກເຮົາຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢີບ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເກີດອັນໃດແກ່ເຂົາ.' ແລະ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍວ່າ, 'ຜູ້ໃດມີຄຳ, ຈົ່ງຖອດມັນອອກ.' ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາທັງຫຼາຍຈຶ່ງໃຫ້ມັນແກ່ຂ້ານ້ອຍ; ແລ້ວຂ້ານ້ອຍກໂຍນມັນເຂົ້າໃນໄຟ, ແລະ ລູກງົວໂຕນີ້ກໍອອກມາ." ແລະ ເມື່ອ ໂມເຊ ເຫັນວ່າ ປະຊາຊົນເປືອຍກາຍ; (ເພາະ ອາໂຣນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາເປືອຍກາຍ ຈົນເປັນທີ່ອັບອາຍທ່າມກາງພວກສັດຕູຂອງເຂົາ;) ເມື່ອນັ້ນ ໂມເຊ ຈຶ່ງຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູຄ້າຍ ແລະ ກ່າວວ່າ, "ຜູ້ໃດຢູ່ຝ່າຍພຣະຢາເວ, ຈົ່ງມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ." ແລະ ບຸດທັງປວງຂອງ ເລວີ ກໄດ້ຊຸມນຸມກັນເຂົ້າຫາທ່ານ. ແລະ ທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ

ຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ, 'ໃຫ້ທຸກຄົນຄາດດາບໄວ້ຂ້າງຕົນ, ແລະ ໄປໆມາໆ ຈາກປະຕູໜຶ່ງໄປຫາອີກປະຕູໜຶ່ງ ທົ່ວຄ້າຍ, ແລະ ຈົ່ງປະຫານຊີວິດ ທຸກຄົນທີ່ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ, ທຸກຄົນທີ່ເປັນສະຫາຍຂອງຕົນ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ເປັນເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ.'" ແລະ ບຸດທັງຫຼາຍຂອງ ເລວີ ໄດ້ເຮັດຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງ ໂມເຊ; ແລະ ໃນວັນນັ້ນ ປະຊາຊົນລົ້ມຕາຍໄປປະມານສາມພັນຄົນ. ອົບພະຍົບ 32:21–28.

ບັນດາຜູ້ທີ່ເຕັມລຳນັ້ນແມ່ນຊາວລາໂອດິເຊຍ ຜູ້ທີ່ໄດ້ສະແດງ "ຄວາມອັບອາຍແຫ່ງຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງຕົນ," ຊຶ່ງເປັນຄຳເຕືອນຂອງໄພພິບັດປະການທີຫົກ, ເປັນຄຳເຕືອນເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງໂຄງປະກອບສາມປະການຂອງໂຣມສະໄໝໃໝ່ ຄື ມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນປອມ. ຄຳເຕືອນນັ້ນຂັດແຍ້ງຢ່າງແຫຼມຄົມກັບການຕີຄວາມສ່ວນຕົວຂອງ Uriah Smith ທີ່ໄດ້ທຳລາຍຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ກ່ຽວພັນກັບໄພພິບັດປະການທີຫົກ ແລະ Armageddon.

ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ສະແດງສະພາບລາໂອດິເກອາຂອງຕົນ ໄດ້ປະຕິເສດອຳນາດຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຖືກຊົງເລືອກ ແລະໄດ້ສະແດງຄວາມເຂົ້າໃຈອັນສັບສົນແບບດຽວກັນກັບບັນດາຜູ້ທີ່ເລືອກຈະລະບຸສັນຍາລັກຝ່າຍຊາຕານຂອງ "the daily" ວ່າເປັນສັນຍາລັກອັນບໍລິສຸດແຫ່ງພັນທະກິດໃນສະຖານນະມັດສະການຂອງພຣະຄຣິດ. ພວກເຂົາໄດ້ອ້າງວ່າການຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຂອງຕົນມາຈາກພຣະເຈົ້າເຊິ່ງສັນຍາລັກອົງໜຶ່ງ, ແຕ່ພຣະທີ່ພວກເຂົາເລືອກນະມັດສະການນັ້ນເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະແຫ່ງອີຢິບ, ແລະອີຢິບກໍເປັນສັນຍາລັກຂອງມັງກອນ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບອາດເວັນຕິດຝ່າຍລາໂອດິເກອາ ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຈິງທີ່ວ່າ "the daily" ເປັນສັນຍາລັກຂອງໂຣມນອກຮີດ, ຄືມັງກອນ, ແລະໄດ້ລະບຸສັນຍາລັກຝ່າຍຊາຕານນັ້ນວ່າເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະຄຣິດ.

ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງຫັນໜ້າຂອງເຈົ້າໄປຕໍ່ຟາໂຣ ກະສັດແຫ່ງເອຢິບ, ແລະຈົ່ງພະຍາກອນຕໍ່ຕ້ານລາວ ແລະຕໍ່ຕ້ານຊາວເອຢິບທັງໝົດ; ຈົ່ງກ່າວ ແລະເວົ້າວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ: ເບິ່ງແມ, ເຮົາຢູ່ຝ່າຍຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ, ຟາໂຣ ກະສັດແຫ່ງເອຢິບ, ເຈົ້າມັງກອນໃຫຍ່ຜູ້ນອນຢູ່ທ່າມກາງແມ່ນ້ຳທັງຫລາຍຂອງຕົນ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ກ່າວວ່າ, ແມ່ນ້ຳຂອງຂ້າເປັນຂອງຂ້າເອງ, ແລະຂ້າໄດ້ສ້າງມັນໄວ້ເພື່ອຕົນເອງ. ເອເຊກຽນ 29:2, 3.

ພວກກະບົດຕໍ່ອາໂຣນໄດ້ເຊື່ອຄຳຕົວະທີ່ວ່າ ສັນຍາລັກຂອງມັງກອນ ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍລູກງົວຄຳນັ້ນ ແມ່ນພຣະທີ່ໄດ້ຊ່ອຍປົດປ່ອຍພວກເຂົາອອກຈາກພັນທະແຫ່ງອີຢິບ. ແອດເວນຕິສຕ໌ແຫ່ງເລົາດິເຊຍເຊື່ອຄຳຕົວະທີ່ວ່າ ສັນຍາລັກຂອງໂຣມນອກສາສະໜາ (ມັງກອນ) ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍ "the daily," ເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊຶ່ງພາລະກິດຂອງພຣະອົງຄືການປົດປ່ອຍມະນຸດອອກຈາກພັນທະແຫ່ງຄວາມບາບ ໃນພັນທະກິດຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃນສະຖານນະມັດສະການຝ່າຍສະຫວັນ. ພວກເຂົາຍັງໄດ້ປະຕິເສດຜູ້ສື່ຂ່າວທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ແອດເວນຕິສຕ໌ແຫ່ງເລົາດິເຊຍໄດ້ກະທຳໃນການໂຕ້ແຍ້ງກ່ຽວກັບສັນຍາລັກຂອງ "the daily."

ໃນຮຸ່ນທຳອິດ (1844 ຫາ 1888) ຂອງ Laodicean Adventism, ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດດວງກາງານຂອງ Miller ໃນການລະບຸເຖິງເຈັດເວລາ. ໃນຮຸ່ນທີສອງ (1888 ຫາ 1919) ພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມກະບວນການແຫ່ງການປະຕິເສດຄວາມຈິງຂອງ "the daily." ໃນຮຸ່ນທີສາມຂອງພວກເຂົາ (1919 ຫາ 1957) ພວກເຂົາໄດ້ຫວນກັບໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ Protestantism ທີ່ຕົກອອກຈາກຄວາມເຊື່ອວ່າ "the robbers of thy people" ແມ່ນ Antiochus Epiphanes. ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດບົດບາດຂອງ Islam ໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ ເມື່ອໄພວິບັດທີສາມໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີນັ້ນ. ຄວາມຈິງທັງສີ່ປະການນັ້ນແຕ່ລະປະການໄດ້ຮັບການທະນຸບຳລຸງໂດຍ Miller ແລະຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ເທິງສອງຕາຕະລາງຂອງ Habakkuk,

ແລະແຕ່ລະປະການລ້ວນແຕ່ເປັນຄວາມຈິງພື້ນຖານທີ່ຖືກສືບໂຍງເຖິງວຽກງານຂອງ Miller, ຜູ້ທີ່ Sister White ເອີ້ນວ່າ “the chosen one.”

ການກະບົດຂອງເຢໂຣໂບອາມໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອານາຈັກຝ່າຍເໜືອ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສິບເຜົ່າທີ່ໄດ້ຕັ້ງເຢໂຣໂບອາມເປັນກະສັດອົງທຳອິດຂອງພວກເຂົາ. ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ສ້າງລູກງົວຄຳສອງຕົວ ແລະໄດ້ຕັ້ງໄວ້ຕົວໜຶ່ງທີ່ເບັດເອນ ອັນມີຄວາມໝາຍວ່າ ເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະອີກຕົວໜຶ່ງທີ່ດານ ອັນມີຄວາມໝາຍວ່າ ການພິພາກສາ. ເມື່ອພິຈາລະນາຮ່ວມກັນ ເບັດເອນ ແລະ ດານ ເປັນຕົວແທນຂອງການຜະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຈັກ (ເບັດເອນ) ແລະ ລັດ (ດານ). ແລະເຊັ່ນດຽວກັບການກະບົດຂອງອາໂຣນ ລູກງົວເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກຄຳ ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງບາບີໂລນ ແລະທັງສອງກໍເປັນຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ. ເຊັ່ນດຽວກັບອາໂຣນ ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ກຳນົດງານສະຫລອງປະຈຳປີ ແລະໄດ້ລະບຸວ່າລູກງົວເຫຼົ່ານັ້ນເປັນພະທີ່ໄດ້ນຳພວກຊົນຂອງພຣະເຈົ້າອອກຈາກອີຢິບ.

> ແລະເຢໂຣໂບອາມໄດ້ກ່າວໃນໃຈຂອງຕົນວ່າ, ບັດນີ້ອານາຈັກນີ້ຈະກັບຄືນໄປສູ່ວົງວານຂອງດາວິດ: ຖ້າປະຊາຊົນນີ້ຂຶ້ນໄປເພື່ອຖວາຍບູຊາໃນພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວໃນເຢຣູຊາເລັມ, ແລ້ວໃຈຂອງປະຊາຊົນນີ້ຈະຫັນກັບໄປຫານາຍຂອງພວກເຂົາ, ຄືເຣໂຫໂບອາມ ກະສັດແຫ່ງຢູດາ; ແລະພວກເຂົາຈະຂ້າຂ້ານ້ອຍ ແລະກັບໄປຫາເຣໂຫໂບອາມ ກະສັດແຫ່ງຢູດາອີກ. ດັ່ງນັ້ນກະສັດຈຶ່ງໄດ້ປຶກສາຫາລື, ແລະໄດ້ສ້າງລູກງົວຄຳສອງໂຕ, ແລ້ວກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ການຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມນັ້ນເປັນພາລະໜັກເກີນໄປສຳລັບພວກທ່ານ: ຈົ່ງເບິ່ງພຣະຂອງທ່ານເຖີດ, ໂອ ອິສຣາເອນ, ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ນຳທ່ານຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ. ແລະລາວໄດ້ຕັ້ງອົງໜຶ່ງໄວ້ທີ່ເບັດເອນ, ແລະອີກອົງໜຶ່ງນັ້ນລາວໄດ້ຕັ້ງໄວ້ທີ່ດານ. ແລະສິ່ງນີ້ໄດ້ກາຍເປັນບາບ: ເພາະປະຊາຊົນໄດ້ໄປນະມັດສະການຢູ່ຕໍ່ໜ້າອົງໜຶ່ງ, ແມ່ນກະທັ້ງໄປເຖິງດານ. ແລະລາວໄດ້ສ້າງວິຫານແຫ່ງປູຊະນີຍະຖານບົນທີ່ສູງ, ແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂຣຫິດຈາກຄົນສາມັນຕ່ຳສຸດໃນປະຊາຊົນ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນລູກຫລານຂອງເລວີ. ແລະເຢໂຣໂບອາມໄດ້ກຳນົດງານສະຫລອງໜຶ່ງໃນເດືອນທີແປດ, ໃນວັນທີສິບຫ້າຂອງເດືອນ, ຄ້າຍກັບງານສະຫລອງທີ່ມີຢູ່ໃນຢູດາ, ແລະລາວໄດ້ຖວາຍບູຊາຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ. ລາວໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນໃນເບັດເອນ, ຖວາຍບູຊາແກ່ລູກງົວທີ່ລາວໄດ້ສ້າງໄວ້: ແລະໃນເບັດເອນລາວໄດ້ຈັດຕັ້ງປະໂຣຫິດຂອງບັນດາປູຊະນີຍະຖານບົນທີ່ສູງຊຶ່ງລາວໄດ້ສ້າງໄວ້. ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ຖວາຍບູຊາຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາຊຶ່ງລາວໄດ້ສ້າງໄວ້ໃນເບັດເອນ ໃນວັນທີສິບຫ້າຂອງເດືອນທີແປດ, ຄືໃນເດືອນທີ່ລາວໄດ້ຄິດຂຶ້ນເອງໃນໃຈຂອງຕົນ; ແລະໄດ້ກຳນົດງານສະຫລອງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ບັນດາລູກຫລານແຫ່ງອິສຣາເອນ: ແລະລາວໄດ້ຂຶ້ນໄປຍັງແທ່ນບູຊາ ແລະເຜົາເຄື່ອງຫອມ. 1 ກະສັດ 12:26–33.

ເຢໂຣໂບອາມ “ໄດ້ຄິດຄົ້ນຂຶ້ນໃນໃຈຂອງຕົນເອງ,” ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນເຖິງຜົນງານຂອງ Uriah Smith ໃນການນຳເອົາ “ການຕີຄວາມສ່ວນຕົວ” ເຂົ້າມາ ເພື່ອໃຊ້ສ້າງແບບຈຳລອງຄຳພະຍາກອນຂອງລາວ. ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ດຳເນີນຕາມແບບຢ່າງຂອງອາໂຣນ ແລະໂດຍການນັ້ນໄດ້ບິດເບືອນພະຂອງອີຢິບໃຫ້ເປັນພະເຈົ້າແທ້. ພະທີ່ທັງອາໂຣນ ແລະ ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ສ້າງຂຶ້ນນັ້ນ ມີພື້ນຖານມາຈາກການນຳໃຊ້ຜິດຂອງສັນຍາລັກແຫ່ງລັກສະນະສອງດ້ານຂອງໂຣມ ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກຂອງອຳນາດລັດ ແລະ ອຳນາດສາສນາຈັກ. ອາໂຣນ ແລະ ເຢໂຣໂບອາມ ທັງສອງກຳລັງຊີ້ໄປຫາຮູບເຄົາລົບແຫ່ງອຳນາດຂອງມັງກອນ ດ້ວຍສັນຍາລັກຂອງຮູບສັດຮ້າຍ. ດັ່ງນັ້ນ ປະຫວັດສາດອັນສັກສິດທັງສອງເລື່ອງແຫ່ງການກະບົດນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນເຖິງການທົດສອບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍທີ່ຈຸດໝາຍປາຍທາງນິລັນດອນຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຕັດສິນ. ການທົດສອບນັ້ນ ຕາມການຊົງດົນໃຈ ຄືການທົດສອບເກືອບກັບການກໍ່ຕັ້ງຮູບຂອງສັດຮ້າຍ.

ການໂຕ້ຖຽງຄັ້ງທຳອິດກ່ຽວກັບສັນຍະລັກຂອງໂຣມໃນຖານະເປັນ “ພວກໂຈນປຸ້ນແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ” ຊຶ່ງໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນຕາຕະລາງຂອງຜູ້ບຸກເບີກປີ 1843 ໄດ້ໂຕ້ແຍ້ງວ່າ Antiochus Epiphanes ແມ່ນພວກໂຈນປຸ້ນ ແທນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກໂຈນປຸ້ນນັ້ນແມ່ນໂຣມ. ການໂຕ້ຖຽງຄັ້ງທຳອິດນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການໂຕ້ຖຽງຄັ້ງສຸດທ້າຍກ່ຽວກັບ “ພວກໂຈນປຸ້ນແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ” ວ່າເປັນໂຣມ ໃນທີ່ຊຶ່ງບັດນີ້ມີການໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ສະຫະລັດແມ່ນພວກໂຈນປຸ້ນ ແລະບໍ່ແມ່ນໂຣມ. ແນວໃດກໍຕາມ Antiochus ເປັນສັນຍະລັກຂອງສະຫະລັດໃນຂໍ້ທີສິບເຖິງສິບຫ້າຂອງ Daniel ບົດທີສິບເອັດ, ດັ່ງນັ້ນ ຄຳຕົວະໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຄຳຕົວະໃນຕອນສິ້ນສຸດ ກ່ຽວກັບວ່າຜູ້ໃດຖືກເປັນຕົວແທນນັ້ນ ແມ່ນອັນດຽວກັນ.

ຄວາມມືດມົວ ແລະ ຄວາມສັບສົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ອັນຕີໂອຄັສ ເປັນຕົວແທນໃນວັນສຸດທ້າຍ ກໍໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນກ່ຽວກັບຮູບຂອງສັດຮ້າຍ ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນການກະບົດຂອງ ອາໂຣນ ແລະ ເຢໂຣໂບອາມ. ຄວາມສັບສົນກ່ຽວກັບຮູບຂອງສັດຮ້າຍກຳລັງເກີດຂຶ້ນໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນເອງ ເມື່ອການທົດສອບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຄື ການກໍ່ຮ່າງສ້າງຮູບຂອງສັດຮ້າຍ.

> “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ ຮູບຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະສິ້ນສຸດລົງ; ເພາະວ່າສິ່ງນັ້ນຈະເປັນບົດທົດສອບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍທີ່ໂຊກຊະຕານິລັນດອນຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຕັດສິນ. ທ່າທີຂອງທ່ານເປັນການປະປົນກັນຂອງຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງຢ່າງສັບສົນຈົນມີພຽງບໍ່ກີ່ຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຖືກຫຼອກລວງ.”
>
> “ໃນ ພຣະນິມິດ 13 ຫົວຂໍ້ນີ້ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງ; [ພຣະນິມິດ 13:11–17, ຖືກອ້າງ].
>
> “ນີ້ແມ່ນການທົດສອບທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງໄດ້ຜ່ານກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກປະທັບຕາ. ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ພິສູດຄວາມສັດຊື່ຂອງຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະປະຕິເສດທີ່ຈະຍອມຮັບວັນຊະບາໂຕປອມ, ຈະເຂົ້າຢູ່ໃຕ້ທຸງໄຊຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ Jehovah, ແລະຈະໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ສ່ວນຜູ້ທີ່ຍອມປະຖິ້ມຄວາມຈິງອັນມີຕົ້ນກຳເນີດຈາກສະຫວັນ ແລະຍອມຮັບວັນຊະບາໂຕວັນອາທິດ, ຈະໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

ເມື່ອ ຊົດເຕີໄວທ໌ ໃຫ້ການຮັບຮອງທັດສະນະຂອງ ມິນເລີ ທີ່ເຫັນວ່າ “the daily” ເປັນຕົວແທນຂອງໂຣມນອກຮີດ, ນາງໄດ້ກ່າວວ່າ ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ “ທັດສະນະອື່ນໆ” ໃນຮູບພະຫຼູພົດ ໄດ້ຖືກຮັບເອົາ ຊຶ່ງໄດ້ກໍໃຫ້ເກີດ “ຄວາມມືດມົວແລະຄວາມສັບສົນ.” ຄວາມສັບສົນທີ່ເກີດຈາກທັດສະນະອັນຜິດກ່ຽວກັບ “the daily,” ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງໂຣມນອກຮີດ, ໃນຖານະເປັນ “ພວກປຸ້ນຊີງແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,” ນຳມາຊຶ່ງຄວາມສັບສົນແລະຄວາມມືດມົວກ່ຽວກັບຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງໂຣມ ແລະ ຮູບຂອງໂຣມ.

ການໂຕ້ຖຽງຄັ້ງທຳອິດແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍກ່ຽວກັບສັນຍາລັກຂອງໂຣມ ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເດີມຜູ້ທີ່ກຳລັງຖືກລະເລີຍໄປ ແລະຊົນຊາດຜູ້ທີ່ໃນເວລານັ້ນກຳລັງກາຍເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ການໂຕ້ຖຽງນັ້ນລວມເຖິງການບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະຖືຕາມຫຼັກເກນທາງໄວຍາກອນທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ ເນື່ອງຈາກຄຳວ່າ “also” ໃນຂໍ້ທີສິບສີ່ ຖືກປະຕິເສດໂດຍພວກໂປຣແຕສຕັງ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງອ້າງວ່າພວກຜູ້ປຸ້ນຊີງຈຳຕ້ອງເປັນອຳນາດດຽວກັນກັບອຳນາດທີ່ໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໃນຂໍ້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ.

ມັນເປັນການບິດເບືອນພຣະຄຳພີ ເມື່ອອັນຕີໂອຄັສຖືກບັງຄັບໃຫ້ເປັນ “ພວກປຸ້ນ.” ນັ້ນເປັນການຕີຄວາມສ່ວນຕົວ, ເພາະວ່າຄຳສອນເທັດໃດໆທີ່ຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງກໍແມ່ນການຕີຄວາມສ່ວນຕົວ.

ຕົວຂໍ້ຂັດແຍ້ງນັ້ນເອງໄດ້ກາຍເປັນຄວາມຈິງພື້ນຖານ, ເພາະວ່າມັນໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນແຜນພູມຜູ້ບຸກເບີກປີ 1843. ການຮັບຮອງແຜນພູມນັ້ນໂດຍການດົນໃຈໄດ້ຢືນຢັນແລະໃຫ້ຄວາມຊອບທຳແກ່ "ພວກປຸ້ນ" ວ່າເປັນສັນຍາລັກຂອງໂຣມ, ແລະໄດ້ຂະຫຍາຍຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງຄວາມຈິງນັ້ນ, ເພາະການປະຕິເສດຄຳສອນນີ້ກໍຄືການປະຕິເສດທັງສອງຢ່າງ, ຄືທັງຮາກຖານ ແລະອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງເກືອບກັບ "ພວກໂຈນຂອງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ" ວ່າເປັນຕົວແທນຂອງໂຣມ, ໄດ້ຖືກເພີ່ມເຂົ້າກັບແບບຢ່າງຄຳພະຍາກອນທີ່ທູດສະຫວັນໄດ້ປະທານແກ່ William Miller, ເພາະມັນສອດຄ່ອງກັບແບບຢ່າງຄຳພະຍາກອນທີ່ລາວໄດ້ມາເຂົ້າໃຈແລະນຳສະເໜີ, ຊຶ່ງກໍຄື: ໂຣມນອກຮີດ ແລະ ໂຣມສັນຕະປາປາ ເປັນຮາກຖານຂອງການນຳຄຳພະຍາກອນຂອງລາວທັງໝົດ.

ການຕີຄວາມເປັນການສ່ວນຕົວຂອງ Uriah Smith ທີ່ລະບຸວ່າ ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນ Daniel ບົດ 11 ຂໍ້ 36 ແມ່ນຝຣັ່ງ, ແລະຕໍ່ມາໃນຂໍ້ 40 ແມ່ນຕວກກີ, ປະກອບດ້ວຍການລະບຸຜິດສອງຄັ້ງກ່ຽວກັບກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ. ການປະຕິເສດຮາກຖານໃນປີ 1863 ຂອງ Smith ໄດ້ກໍໃຫ້ເກີດຄວາມຕາບອດທີ່ບໍ່ຍອມໃຫ້ລາວເຫັນກົດພື້ນຖານທີ່ສຸດປະການໜຶ່ງຂອງຄຳພະຍາກອນ, ຄື: ໃນຊ່ວງເວລາໃກ້ຄຽງກັບສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ ຄຳພະຍາກອນໄດ້ພາບປະກອບເຖິງບັນດາອົງການທາງຈິດວິນຍານໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ ທີ່ເຄີຍຖືກເປັນແບບໂດຍບັນດາອົງການຕົວຈິງໃນສະໄໝໂບຮານ. Paul ໄດ້ສອນຄວາມຈິງນີ້ຢ່າງຈິງແຈ້ງ ເມື່ອລາວລະບຸວ່າ ສິ່ງທີ່ມາກ່ອນແມ່ນສິ່ງທີ່ເປັນຕົວຈິງ ແລະພາຍຫຼັງຈຶ່ງເປັນສິ່ງທາງຈິດວິນຍານ.

> ແຕ່ວ່າ ສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍວິນຍານນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາກ່ອນ, ຫາກແຕ່ສິ່ງທີ່ເປັນທຳມະຊາດໄດ້ມາກ່ອນ; ແລະພາຍຫຼັງຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍວິນຍານ. 1 ໂກຣິນໂທ 15:46.

ສະມິດເປັນຄົນໜຶ່ງໃນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າມາແທນທີ່ພຣະໂປຣແຕສແຕນທີ່ເສື່ອມຖອຍໃນຖານະເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ລາວໄດ້ສະໜັບສະໜູນການກະບົດຂອງພວກເຂົາ ເມື່ອລາວປະຕິເສດເລື່ອງເຈັດເທື່ອ, ແລະໄດ້ນຳສະເໜີແຜນພູມຂອງລາວໃນປີ 1863. ການນຳໃຊ້ການຕີຄວາມສ່ວນຕົວຂອງລາວໄດ້ກໍໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຜິດກ່ຽວກັບອາມາເກດດອນໃນພຣະນິມິດບົດທີ 16, ຊຶ່ງເປັນອີກບົດທົດສອບໜຶ່ງກ່ຽວກັບຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງເລື່ອງໂຣມ.

ດ້ວຍຂໍ້ຂັດແຍ້ງຄັ້ງທຳອິດກ່ຽວກັບພວກໂຈນ, Smith ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ເຄີຍມີສ່ວນພົວພັນກັບການສຳເລັດເປັນຈິງຄັ້ງທຳອິດຂອງຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງພົມມະຈາລີສິບຄົນ. ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ວຍທັດສະນະສ່ວນຕົວຂອງລາວກ່ຽວກັບກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ, ລາວຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາທີ່ກຳລັງຖືກຜ່ານໄປລະຫວ່າງປີ 1856 ແລະ 1863, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກາຍເປັນຄຣິສຕະຈັກ Seventh-day Adventist ແຫ່ງ Laodicea. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພວກ Protestant ໃນຂໍ້ຂັດແຍ້ງເລື່ອງພວກໂຈນ, Smith ໄດ້ບໍ່ຄຳນຶງເຖິງອຳນາດທາງໄອຍາກອນຂອງຂໍ້ພຣະຄຳພີຕອນນັ້ນ ຊຶ່ງລາວໄດ້ບິດເບືອນດ້ວຍການຕີຄວາມສ່ວນຕົວຂອງຕົນ, ເພາະວ່າຕາມຫຼັກໄອຍາກອນແລ້ວ ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອຕັ້ງແຕ່ຂໍ້ທີ 31 ຫາຂໍ້ທີ 45 ແມ່ນແລະເປັນໄດ້ແຕ່ອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາເທົ່ານັ້ນ.

ພ້ອມກັບການໂຕ້ຖຽງເລື່ອງ "the daily," ຄຳຕົວະໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາໃນປະຫວັດຂອງຊາວແອັດເວັນຕິສ ໂດຍ Willie White ແລະ A. G. Daniells ເພື່ອຄ້ຳຈຸນທັດສະນະໂປຣແຕສແຕນເກົ່າທີ່ວ່າ "the daily" ເປັນຕົວແທນພັນທະກິດການປະຕິບັດໃນສະຖານນະມັດສະການຂອງພຣະຄຣິດ. ປະຫວັດສ່ວນນັ້ນໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ແລ້ວໃນ Habakkuk's Tables, ແຕ່ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະສັງເກດພະຍານເທັດທີ່ເກືອບພັນກັບການສົ່ງເສີມແລະການສະຖາປະນາທັດສະນະທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ,

ເພາະວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງໄດ້ຖືກ Miller ຮັບຮູ້ແລ້ວໃນ Second Thessalonians, ບ່ອນທີ່ປະເດັນຄືຄວາມກົງກັນຂ້າມລະຫວ່າງບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມຈິງ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄໍາຕົວະ.

ຂໍ້ຂັດແຍ້ງເກືອບກັບ "ການປະຈໍາວັນ" ເພີ່ມເຂົ້າໃຫ້ແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈແບບບັນທັດເທິງບັນທັດ ວ່າຂໍ້ຂັດແຍ້ງສຸດທ້າຍຂອງໂຣມເກີດຂື້ນໃນເວລາແຫ່ງການເທອອກຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍາລັງຖືກເທອອກລົງມາຈາກເບື້ອງເທິງ, ອໍານາດໜຶ່ງຈາກເບື້ອງລຸ່ມກໍາລັງລຸກຂື້ນ ແລະ ເຂົ້າຄອບຄອງຜູ້ທີ່ຮັບມັນ ເສມືອນເປັນລິດອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນແທ້ແລ້ວມັນເປັນການຫຼອກລວງອັນແຂງກ້າ.

> "ອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່ສອງຝ່າຍທີ່ກໍາລັງຂັດແຍ້ງກັນຢູ່ນັ້ນກໍາລັງເຮັດວຽກຢູ່, ຝ່າຍໜຶ່ງມາຈາກເບື້ອງລຸ່ມ, ອີກຝ່າຍໜຶ່ງມາຈາກເບື້ອງເທິງ. ມະນຸດທຸກຄົນຢູ່ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນອັນລັບເງົາຂອງຝ່າຍໜຶ່ງຫຼືອີກຝ່າຍໜຶ່ງ, ແລະການກະທໍາຂອງເຂົາຈະເປີດເຜີຍລັກສະນະຂອງແຮງດົນໃຈທີ່ການກະທໍານັ້ນເກີດອອກມາ. ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຮ່ວມເປັນອັນໜຶ່ງກັບພຣະຄຣິດຈະປະຕິບັດການຢູ່ໃນແນວທາງຂອງພຣະຄຣິດສະເໝີ. ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮ່ວມສາມັກຄີກັບຊາຕານຈະປະຕິບັດການພາຍໃຕ້ແຮງດົນໃຈຂອງຜູ້ນໍາຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງຕໍ່ຕ້ານລິດອໍານາດແລະການກະທໍາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ເຈດຈໍານົງຂອງມະນຸດຖືກປະໄວ້ໃຫ້ເປັນອິດສະລະໃນການກະທໍາ, ແລະໂດຍການກະທໍານັ້ນເອງ ຈຶ່ງຖືກເປີດເຜີຍວ່າວິນຍານໃດກໍາລັງກະທົບໃສ່ຈິດໃຈ. 'ຈົ່ງຮູ້ຈັກພວກເຂົາໂດຍຜົນຂອງພວກເຂົາ.'" The 1888 Materials, 1508.

ຄວາມຕັດກັນໃນທາງຄໍາພະຍາກອນ ໃນຂໍ້ຂັດແຍ້ງເກືອບກັບ "the daily" ແມ່ນການລະບຸສັນຍາລັກຂອງມັງກອນໃຫ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະຄຣິດ. ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຄວາມຈິງ ກໍກໍາລັງປະຕິເສດບົດບາດຂອງ Miller ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄົ້ນພົບຄວາມຈິງນີ້ດ້ວຍ, ແລະໃນການກະທໍາເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຂົາກໍກໍາລັງປະຕິເສດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະກໍາລັງກະທໍາບາບທີ່ອະໄພບໍ່ໄດ້.

ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ ພວກເຮົາຈະຍົກຂື້ນພິຈາລະນາຂໍໂຕ້ແຍ້ງກ່ຽວກັບໂຣມ ທີ່ໄດ້ເກີດຂື້ນໃນໄມ່ດົນຫຼັງຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.

> "ພວກເຮົາກໍາລັງດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນເວລາໜຶ່ງ ທີ່ຊີວິດມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດ ແລະໜ້າສົນໃຈທີ່ສຸດ. ຈຸດອວສານຂອງສັບພະສິ່ງທັງປວງໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ເຫດການພັດທະນາອັນນ່າຕົກໃຈຈະຖືກເປີດເຜີຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ; ເພາະອໍານາດທີ່ມອງບໍ່ເຫັນກໍາລັງປະຕິບັດງານຢູ່ ໂດຍສະແດງກິດຈະກໍາອັນເຂັ້ມຂົ້ນ. ອໍານາດແຫ່ງຄວາມມືດຈາກເບື້ອງລຸ່ມກໍາລັງຄອບງໍາເຫຼົ່າຕົວແທນມະນຸດ, ແລະຄົນຊົ່ວກໍກໍາລັງຮ່ວມມືກັບທູດຊົ່ວເພື່ອທໍາສົງຄາມຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຊື່ອແຫ່ງພຣະເຢຊູ; ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ອໍານາດຈາກເບື້ອງເທິງກໍາລັງກະທົບເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ຈະຍອມຈໍານົນຕໍ່ອິດທິພົນອັນສັກສິດ, ແລະປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍາລັງຮ່ວມມືກັບສະຕິປັນຍາແຫ່ງສະຫວັນ. ບໍ່ມີສິ່ງໃດນ້ອຍໄປກວ່າຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງ ແລະບໍລິສຸດແທ້ ທີ່ຈະຢືນຢູ່ໄດ້ພົ້ນຈາກແຮງບີບຄັ້ນທີ່ຈະມາເຖິງເໜືອຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດທຸກຄົນໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອທົດສອບ ແລະພິສູດເຂົາ. ພຣະເຈົ້າຕ້ອງເປັນທີ່ລີ້ໄພຂອງພວກເຮົາ; ພວກເຮົາບໍ່ອາດໄວ້ວາງໃຈໃນຮູບແບບ, ການປະກາດຕົນ, ພິທີກໍາ, ຫຼືຕໍາແໜ່ງ, ຫຼືຄິດວ່າເນື່ອງຈາກພວກເຮົາມີຊື່ວ່າມີຊີວິດຢູ່ ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະສາມາດຢືນຢູ່ໄດ້ໃນວັນແຫ່ງການທົດລອງ. ທຸກສິ່ງທີ່ສາມາດຖືກສັ່ນຄອນໄດ້ຈະຖືກສັ່ນຄອນ, ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ອາດຖືກສັ່ນຄອນໂດຍການຫລອກລວງ ແລະຄວາມຫຼົງຜິດໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້ ຈະຄົງຢູ່, ຕອກຍຶດຈິດວິນຍານໄວ້ກັບສີລານິລັນດອນ;

ເພາະວ່າໃນພຣະຄຣິດພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈະມີຄວາມປອດໄພ.
ພຣະເຢຊູໄດ້ພັນລະນາວັນເວລາທີ່ພວກເຮົາກຳລັງດຳລົງຢູ່ນີ້ວ່າເປັນວັນແຫ່ງອັນຕະລາຍ.
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘As the days of Noe were, so shall also the coming of the Son of man be. For as in the days that were before the flood they were eating and drinking, marrying and giving in marriage, until the day that Noe entered into the ark, and knew not until the flood came, and took them all away; so shall also the coming of the Son of man be.’ ‘Likewise also as it was in the days of Lot; they did eat, they drank, they bought, they sold, they planted, they builded; but the same day that Lot went out of Sodom it rained fire and brimstone from heaven, and destroyed them all. Even thus shall it be in the day when the Son of man is revealed.’ ‘When the Son of man shall come in his glory, and all the holy angels with him, then shall he sit upon the throne of his glory: and before him shall be gathered all nations: and he shall separate them one from another, as a shepherd divideth his sheep from the goats: and he shall set the sheep on his right hand, but the goats on the left. Then shall the King say unto them on his right hand, Come, ye blessed of my Father, inherit the kingdom prepared for you from the foundation of the world.’
ແນວທາງຂອງພວກເຮົາໃນຊີວິດນີ້ຈະຕັດສິນຊະຕາກຳນິລັນດອນຂອງພວກເຮົາໃນພາຍໜ້າ;
ມັນຖືກປະໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຜູ້ເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາຈະຢູ່ກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຮັບມໍລະດົກອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼືກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຈາກໄປສູ່ຄວາມມືດພາຍນອກ.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕຽມທຸກປະການເພື່ອຄວາມພົ້ນຂອງພວກເຮົາ; ສະນັ້ນ
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຮັບເອົາປະໂຫຍດຈາກສິ່ງນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຊື້ໄວ້ດ້ວຍລາຄາອັນຫາຄ່າບໍ່ໄດ້. ‘For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.’” Youth Instructor, August 3, 1893.